

Spm. nr. S 5334

Til skatteministeren (6/9 04) af:

[Morten Homann](#) (SF):

»Skal ministerens svar på spørgsmål nr. S 5105 forstås således, at Skatteministeriet ved vedtagelsen af L 119 den 30. marts 2004 ikke havde nogen fornemmelse af udfaldet af dommen fra EF-domstolen i sagen C-315/02 (Anneliese Lenz), der blev afsagt den 15. juli 2004, selv om den danske stat var indtrådt i sagen, og at Skatteministeriet ikke havde udarbejdet et beredskab til at imødekomme situationen, hvor dommen blev, som den gjorde?«

Begrundelse

Skatteministeren oplyser i sit svar på spørgsmål nr. S 5103: »Domstolens besvarelse af det andet spørgsmål medfører, at de særlige regler om beskatning af gevinster på aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a ikke kan opretholdes. Dette har særlig betydning for de akkumulerende investeringsforeninger. Uden lovændringer vil det betyde, at der ikke længere kan opkræves procenttillæg, og at gevinst ved salg efter 3 års ejertid beskattes som aktieindkomst.«

Dette må forstås således, at en skatteyder allerede nu kan vinde ret på domstolens afgørelse og skatteministerens udtalelse, indtil der indføres ny lovgivning. Det vil sige, at der er et hul i lovgivningen, indtil der vedtages nye regler.

Det er derfor svært for spørgeren at forstå, hvorfor der ikke allerede er forberedt forslag til ny lovgivning. Skatteministeren oplyser, at da dommen først er afsagt den 15. juli 2004, kunne den ikke forudses ved vedtagelse af lovforslag L 119 om EU-tilpasninger, der blev vedtaget den 30. marts 2004. Men Danmark var jo indtrådt i sagen til støtte for den Østrigske regering. Gennem sin deltagelse af sagen måtte Skatteministeriet kunne fornemme, at her var et problem, som der måtte udarbejdes et beredskab overfor - medmindre skatteministeren mener, at EF-domstolens afgørelser er ganske uforudsigelige eller endog tilfældige.

Medmindre skatteministeren vil fremkomme med et lovforslag, der har tilbagevirkende kraft, er der altså et hul i lovgivningen, der burde være lukket tidligere ved rettidig omhu.

Svar (13/9 04)

Skatteministeren (Kristian Jensen):

I sagen C-315/02 blev EF-domstolen spurgt, om det er i strid med EU-retten, at personer, bosat i Østrig, skal betale almindelig indkomstskat af udbytte af aktier i udenlandske selskaber, mens de kan vælge beskatning af udbytte af østrigske aktier enten med en endelig skat på 25 pct. eller med halv almindelig skattesats.

I spørgsmål S 5105 blev jeg spurgt, hvorfor regeringen ikke tog højde for EF-domstolens afgørelse i denne sag ved udarbejdelsen af lovforslag L 119.

Jeg svarede hertil, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at ændre danske regler som følge af sagen, før den var afgjort af EF-domstolen. L 119 var fremsat 17. december 2003 og vedtaget 30. marts 2004, mens EF-domstolen først afsagde dom i sagen 15. juli 2004.

I den omtalte sag blev EF-domstolen først spurgt, om de østrigske regler var i strid med traktatens regler om fri kapitalbevægelser.

Østrig beskatter udbytter fra ethvert udenlandsk selskab hårdere end udbytter fra østrigske selskaber uanset beskatningen af den til grund liggende selskabsindkomst. Uagtet dette fik EF-domstolen stillet et spørgsmål 2 om betydningen af størrelsen af beskatning af det udenlandske selskabs indkomst.

Besvarelsen af spørgsmål 2 var af betydning for aktieavancebeskatningslovens § 2 a, som medfører en hårdere beskatning ved afståelse af udenlandske aktier end af danske aktier, men kun for så vidt angår aktier i visse udenlandske selskaber, der er lavt beskattet.

Danmark indtrådte altså ikke i sagen til støtte for de østrigske regler. Danmark afgav indlæg i sagen vedr. spørgsmål 2 og fremførte det synspunkt, at ved vurderingen af, om et lands beskatning af udbytter fra et udenlandsk selskab strider mod kapitalens fri bevægelighed, burde størrelsen af beskatningen af indkomsten i dette selskab have betydning.

Efter dette synspunkt ville udfaldet af sagen ikke få konsekvenser for danske skatteregler.

Der var ikke grund til på forhånd at forvente, at Domstolen ville afvise det danske synspunkt.

Spørgsmålet om hvilke betydning EF-domstolens afgørelse i sag 315/02 ville få for Danmark, afhang altså af, hvorledes Domstolens nærmere ville begrunde afgørelsen i dommens præmisser.

Hvis der på forhånd skulle forberedes lovforslag om ændring af danske skatteregler som følge af mulige præmisser for EF-domstolens forventede afgørelse i sagen, ville der blive tale om at udarbejde alternative forslag. Regeringen fandt det ikke hensigtsmæssigt at bruge ressourcer hertil.